

Om arbetsmiljö under Covid-19-pandemin Robert Johansson (S)

När denna interpellation lämnas in ser vi förhoppningsvis början på slutet på den andra vågen av covid-19 pandemin i Region Stockholm. Diskussionen om en tredje våg, den så väl mediala som akademiska, har ännu inte kommit igång. Vad som ska hända om inte alla fått vaccin verkar vara mycket svårt att veta, både för lekmän som för forskare.

Det vi däremot vet är att vi har en slutkörd vårdpersonal, en arbetsmiljöskuld och en stor del uppskjuten vård som måste hanteras. För att klara detta läge måste de anställda ha en rimlig arbetsbelastning, få möjlighet till återhämtning och ledighet m.m. De behöver även få möjlighet till att faktiskt känna att bemanningen är rimlig, att det går att planera arbetet, att ta pauser och påverka sin schemaläggning. Naturligtvis är det av största vikt att de som behöver vård som inte kan anstå ska få det. Så har det också varit under pandemin, den imperativa vården har fortsatt.

Om sjukvården efter att den andra vågen av pandemin klingat av kör ”gasen i botten” för att arbeta ikapp all uppskjuten som kan anstå menar vi att det riskerar att totalt trasa sönder en redan slutkörd personal. Vi känner därför också en oro över svårigheterna att beordras in privata vårdgivare (eller deras personal) till verksamheter som förväntas ta de patienter som har de svåraste sjukdomarna eller de allvarligaste skadorna.

Vi måste vara ärliga med att det är skillnad på elektiv vård och elektiv vård. Inte på det sättet att en uppskjutning av vården gör att en sjukdom eller skada inte går att åtgärda utan att det handlar om vilken levnadsminskning, värk, oro och allmäntillstånd som det ger patienten under väntan. Det får inte bli så att de med relativt enkla åkommor och tillstånd får sin vård före de med mer komplicerade diton bara för att ersättningsystem och uppsplittrad vård nedprioriterar det senare.

Något som arbetstagarorganisationerna också påpekat för oss är det olämpliga i att göra stora omorganisationer som skapar psykosocial oro och stress hos personalen. Trots detta sker det på minst ett av regionens sjukhus omorganisationer parallellt med andra vågen av covid-19-pandemin. Det tycker inte vi är rimligt.

INTERPELLATION

Vi kan också notera att sjukskrivningstalen är högre nu. Den korta sjukskrivningen ökade till cirka 3,6 procent år 2020 jämfört med cirka 2,5 procent året innan. Det kan rimligen delvis förklaras av att folk behöver vara borta från arbetet även med lätta symptom men vi ser även en trend att det håller i sig på de mellanlånga och längre över 90 dagarna. Dessa siffror är preliminära vilket är viktigt att framhålla.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt regionråd:

- Hur ska regionen se till att elektiv vård mot allvarliga och för patienten svåra tillstånd går före enkla och för patienten relativt okomplicerade tillstånd i den uppsplittrade vården?
- Hur ska regionen garantera att en rimlig arbetsbelastning prioriteras före att jobba igen uppskjuten vård på kortast möjligast tid?
- Om regionen, på sina akutsjukhus skulle fortsatt ha högre sjukskrivningstal på mellanlång och lång sikt, hur ska regionen göra så att andra vårdgivare ställer upp med personal?
- Vad gör ansvarigt regionråd för att garantera att personalen får den återhämtning de behöver?
- Tycker ansvarigt regionråd att det är rimligt att personalen stressas med stora omorganisationer mitt under en pågående pandemi?

Robert Johansson (S)